

Publicerad 2016-10-31 20:00 av förtrolig

Paradox

Du kan inte tro att du lämnats åt ödet,
när ödet har lämnats åt dig

Du kan inte spela förtvinad,
när allt ordnat sig

Misströsta inte,
Det finns många vägar att gå

Men sitt inte ner,
när du ombeds att stå

Du kan inte säga att det är världen,
när världen är du

Du kan inte hävda funktionen,
när allt gått mitt itu

Fråga om vägen,
istället för att tiga

Stanna på jorden,
istället för att stiga

Du kan inte skylla på orden,
när orden kommer från din mun

Du kan inte beklaga tystnaden,
när du själv är helt stum

Verkligheten är en paradox,
men du måste förstå

Om allt är en illusion förutom du,
vad finns då?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren förtrolig med Poeter.se id #51737 innehar upphovsrätten